Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 115 (1365) ♦ Середа, 26 червня 1996 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

МИ ПОВИННІ ПРОЙТИ ЦЕЙ ВАЖКИЙ ШЛЯХ ПРОТЯГОМ ТИЖНЯ

Верховна Рада продовжила розгляд проекту Конституції у другому читанні

Парламентська хроніка

Коли депутат об'єднує пролетарів. У всіх країнах

Денне і вечірнє засідання 24 червня

Протягом пленарного дня, що почався реєстрацією 343 народних депутатів, а це давало можливість плідно провести друге читання проекту Конституції, Верховна Рада розглянула 10 його статей. Крім ст.13 щодо права власності, з якої депутати не дійшли згоди, не повністю ухвалено, а лише частину статті 18 про загальну логіку зовнішньополітичної діяльності.

Підтримку кваліфікованої більшості одержали статті про безпеку України, оборону держави. Голосувалися також усі подані до ТСК поправки. Доповідач, голова ТСК Михайло Сирота, давав роз'яснення колегам щодо позиції комісії з кожної поправки чи доповнення. З них видно, що Конституційна комісія кваліфіковано підійшла до їх розгляду і обговорення.

(Закінчення на 2-й стор.).

Пан Кучма в гостях у пана Кваснєвського

Президент України Леонід Кучма перебуває з офіційним візитом у Республіці Польща. Він зустрівся з Президентом Республіки Польща Александром Кваснєвським, пізніше проведе бесіду з Головою Ради міністрів Влодзімежем Чимошевичем, віце-маршалом Сенату А. Курчуком, маршалом Сейму Юзефом Зихом. Передбачено виступ Президента України на спільному засіданні послів і сенаторів Сейму. Леонід Кучма зустрінеться також з представниками польського бізнесу, активом української громади.

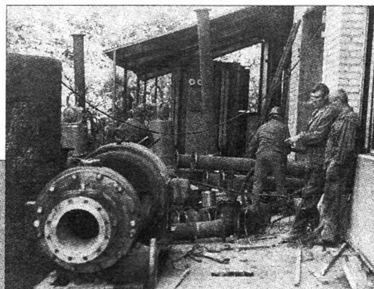
Відносини між двома державами розвиваються поступово, активно, і сьогодні можна висловити задоволення їх високим рівнем, вважає міністр закордонних справ Геннадій Удовенко. Візит Леоніда Кучми, безсумнівно, надасть нового імпульсу українсько-польським відносинам.

Налагодження зв'язків триває

Учора перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Ткаченко, голова Держтелерадіо України Зіновій Кулик та інші офіційні особи зустрілися з делегацією Ісламської Республіки Іран на чолі з головою радіо і телебачення Алі Ларіджані. Під час бесіди сторони торкнулися конституційного процесу, економічної, політичної ситуації в Україні. Перший заступник Голови ВР поінформував гостей про те, що діється нині в інформаційному просторі країни. Він, зокрема, наголосив на тому, що засоби масової інформації мають бути незалежними, і саме ці питання знайшли підтримку в більшості парламенту. Під час зустрічі наголошувалося, що на часі переходити до тіснішого співробітництва між країнами, у тому числі і до налагодження плідних відносин між Держтелерадіо України та радіо і телебаченням ІРІ. Так, за допомоги телерадіомовних установ обох держав іранський та український народи мали б вичерпну інформацію про життя обох країн. Першими серйозними кроками в цьому напрямі могли б стати обміни телепрограмами, фільмами тощо.

Виробництво — на винос!

або Що відбувається з металофондом країни

Фахівці називають метал конструкційним матеріалом «української індустрії. За останніх три роки з України вивезено 635 тисяч тонн основної сировини цього матеріалу — відходів та брухту чорних металів. Експортні «апетити» ділків новомодного металобрухтового бізнесу зростають на очах. До грудня, якщо не контролювати, можуть перевищити 700-тисячну позначку. А це більш як 50 тисяч тонн щомісяця!

Вітчизняні підприємства здебільшого стоять. Робітники, доведені безгрошів'ям до відчаю, демонтують верстати і здають як металобрухт за безцінь «доброчинникам»-збирачам просто біля заводської брами. Ті, знай собі, сплавляють ходовий товар за кордон, годують чуже виробництво і набивають власний каптур.

До проблем металургії рідної країни, що ледве виживає на «голодному пайку», їм байдуже. Не тим голови зайняті. Підприємці вельми занепокоєні нещодавно запровадженими економічними обмеженнями на експорт відходів та брухту чорних і кольорових металів. Побоюються спеціального закону, що готується...

До Кабміну, Мінпрому посипалися скарги, запити, запитання, а дехто навіть заговорив про гальмування реформ, опір розвитку вільної торгівлі, формуванню ринкової економіки. Чи це так? Спробуймо з'ясувати.

(Закінчення на 3-й стор.).

Жнива

Хто не посіє — не збиратиме

Розпочалися жнива в Білозерському, Голопристанському, Скадовському, Новотроїцькому, Генічеському районах Херсонщини. Про врожайність говорити поки що зарано, перші намолоти тримаються на позначці приблизно 20 центнерів зерна з гектара. Якщо врахувати ранні жнива і необхідність зібрати врожай ранніх зернових на площі понад 500 тисяч гектарів, то зрозуміле напруження в господарствах. Зазначимо, що вперше без затримки забезпечує село пальним місцевий нафтопереробний завод. На початок жнив він надав 4,5 тисячі тонн пального.

(Закінчення на 8-й стор.).

За Крим у складі України

Сьогодні у Сімферополі відкривається III Курултай кримськотатарського народу

«Чого ж чекати від національного з'їзду кримських татар?» — з таким запитанням наш кореспондент звернувся до деяких лідерів депортованого народу.

Ільмі Умеров, віце-прем'єр уряду АРК:

— Упевнений, що рішення Курултаю сприятимуть стабілізації суспільно-політичної ситуації в Криму і в Україні в цілому. Незважаючи ні на що, наша позиція завжди була незмінна і протистояла небезпечним тенденціям, що пов'язані з так званим кримським сепаратизмом.

(Закінчення на 2-й стор.).

У номер

За Крим у складі України

(Початок на 1-й стор.).

Шевкет КАЙБУЛЛАЄВ, голова регіонального меджлісу:

— Курултай і меджліс кримськотатарського народу стали одним із визначальних факторів у суспільно-політичному житті Криму. Рішення, які буде прийнято на III Курултаї, можуть вплинути на розстановку політичних сил і намітити обриси нових напрямів і підходів у розв'язанні нагальних проблем Криму.

Ремзі ІЛЬЯСОВ, начальник управління з повернення і облаштування кримських татар:

— Якщо рішення Курултаю буде втілено у життя, якщо буде нарешті повернено права кримських татар, якщо буде прийнято нормативні і законодавчі акти, — становище кримських татар поліпшиться.

Февзі ЯКУБОВ, професор, ректор Кримського державного індустріально-педагогічного інституту:

— Жодним чином не применшуючи значення інших проблем, вважаю, що потрібно особливу увагу приділити питанням виховання підростаючого покоління, молоді. Лише високий інтелект дасть можливість зберегти кримськотатарську націю у світовому цивілізованому співтоваристві.

Одне зло породжує інше

Сьогодні — міжнародний День боротьби з наркоманією. Ця проблема надзвичайно актуальна, адже за 5 років кількість таких хворих в Україні зросла вдвічі. За даними МОЗ України, щорічно 6—7 тисяч чоловік стають наркоманами. Торік загальна їх кількість сягнула більш як 45 тисяч і майже 80 відсотків з них — так звані шприцеві наркомани, які належать до групи підвищеного ризику щодо зараження ВІЛ. За даними УкрцентрСНІДу, з зареєстрованих на 1 червня ц. р. 3229 інфікованих наших співвітчизників 2124 чоловіки (65,8%) — наркомани.

Вкрай негативно наркоманія впливає на рівень злочинності. Так, за даними МВС України, торік з нею було пов'язано більше 38 тисяч злочинів.

На жаль, молодь, особливо підлітки, недооцінюють небезпеку вживання наркотиків. За даними Українського НДІ проблем молоді, від 15 до 25% опитаних школярів-хлопчиків та 8—16% дівчат не мають твердої настанови на невживання наркотичних речовин. Не дивно, що більше 12% з них хоча б один раз вживали наркотики, повідомляє прес-центр МОЗ України.

Парламентська хроніка

КОЛИ ДЕПУТАТ ОБ`ЄДНУЄ ПРОЛЕТАРІВ. У ВСІХ КРАЇНАХ

(Початок на 1-й стор.).

Небайдужість парламентаріїв до норм проекту Конституції, вболівання за майбутнє України також зрозумілі. Однак не завжди висловлені поправки і доповнення мали юридично виважений характер,ураховували реалії незалежної держави. Та шляхом голосування Верховна Рада визначалася. І це вселяло оптимізм.

Після перерви зареєструвалися 370 народних депутатів.

Частини 19 статті проекту Конституції про те, що правовий порядок в Україні грунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством, про те, що органи державної влади та органи самоврядування зобов'язані діяти тільки на підставі Конституції і законів, набрали відповідно 337 і 344 голосів депутатів.

Голова Верховної Ради Олександр Мороз ще не оголосив переходу до розгляду наступної статті, а в залі стали лунати вигуки з вимогою зробити перерву. Таку реакцію у частини депутатів викликала стаття 20 про державну символіку. Олександр Мороз нагадав, що в розв'язанні цього питання є два підходи: перший – розробити й ухвалити окремий закон, другий – безпосередньо визначитися з символікою — Прапором, Гербом і Гімном України в тексті Конституції. Як відомо, Тимчасова спеціальна комісія обрала другий шлях, тобто шлях закріплення в майбутній Конституції України синьо-жовтого стяга, золотого тризуба на синьому тлі, гімну «Ще не вмерла Україна». Ці державні символи, як відомо, використовуються ось уже більш як п'ять років...

Однак норми Конституції про це одержали 202, 193 голоси. Лише одну останню частину статті про те, що Київ — столиця України, підтримали 344 депутати. Спасибі їм. Депутати від групи «Реформи», Народного Руху і «Державності» на знак протесту вилучили картки реєстрації і почали залишати зал. Проведення поіменної реєстрації з'ясувало, що працювати далі мають намір 285 народних депутатів.

Відзначився депутат Моісеєнко. Символом держави він запропонував вважати гасло «Пролетарі всіх країн, єднайтеся». Свіжа думка, правда?

Атмосфера нагніталася, і нарешті нагромаджувана критична маса нервового напруження, що його задля продовження праці над проектом тамували в собі ті, хто справді бажав конструктиву, вибухнула.

Петро Шейко, голова Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів, посилаючись на Регламент, спробував довести, що стаття про символіку направляється на доопрацювання в Конституційну комісію, оскільки одна частина цієї статті про те, що Київ — столиця України, проголосована. Проте Олександр Мороз заперечив таке тлумачення Регламенту.

Пленарне засідання завершилося достроково голосуванням назви наступного розділу проекту Конституції «Права, свободи і обов'язки громадянина». Але 200 голосів «за» в залі і один Сирота на трибуні вже не могли вирішувати...

Світлана ПИСАРЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Істина таки народжується

Ранкове засідання 25 червня

Двічі збиралися на свою раду керівники депутатських груп і фракцій Верховної Ради нинішнього ранку. А причина одна: необхідність швидше просуватися шляхом прийняття нової Конституції України. Певне форсування цієї праці, крім усього іншого, диктувалося й черговою обіцянкою Президента України видати указ про внесення проекту Основного Закону на всеукраїнський референдум.

Одразу після першої 30-хвилинної перерви Голова Верховної Ради Олександр Мороз запропонував розпочати роботу з голосування тих частин проекту Конституції України, що не набрали потрібної кількості голосів на вчорашньому засіданні. Однак стало зрозуміло, що такі «конфліктні» положення, як державна символіка та інше, не вдасться «пройти» відразу і парламент знову опиниться в глухому куті.

Ось тут і було вирішено, щоб окремо зібралися керівники тих фракцій, які непримиренно ставляться до пропозицій своїх опонентів, і в тісному колі дійшли єдиної думки щодо спірних статей проекту.

Головуючий, щоб не гаяти часу, запропонував розглядати текст проекту Конституції з 21-ї статті. Проте голосування показало, що три фракції – «Державність», НРУ і «Реформи» — відмовилися брати участь в роботі.

Ось як пояснюють свою позицію представники цих фракцій.

Олександр ЄЛЬЯШКЕВИЧ, «Реформи»: «Доки не повернуться до залу керівники наших фракцій, ми не будемо брати участь у голосуванні. Після наради ми підемо далі, почнемо з тих статей, за які вчора не було проголосовано».

Павло МОВЧАН, «Державність»: «Подальше голосування показує, що це формальність, бо основні положення майбутньої Конституції вилучаються. Не лише ті, що стосуються державної символіки, а й такі, наприклад, як право на власність тощо. Робота над Конституцією втрачає сенс. Я за те, щоб текст винесли на референдум».

Щоправда, представники інших фракцій були категоричні в іншому: Конституцію України має бути прийнято лише в залі Верховної Ради.

У цей самий час Олександр Мороз повідомив, що фракції «Державність» та НРУ розповсюдили заяву, в якій голову парламенту звинувачують у блокуванні прийняття нової Конституції. Тут же О. Мороз сказав: щоб надолужити втрачений час, пропоную сьогоднішню роботу сесії продовжити до 20-ї години. Зал голосуванням підтримав цю пропозицію. Крім фракцій НРУ, «Державність» і «Реформи», на що Голова Верховної Ради зауважив: «Тепер ви бачите, хто хоче працювати над Конституцією, а хто – ні».

Згодом робота парламенту увійшла в конструктивне русло. Статті діставали підтримку кваліфікованої більшості. У суперечках таки народжується істина.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань фінансів та банківської діяльності на своєму засіданні розглянула хід виконання постанови Верховної Ради щодо погашення заборгованості Державного бюджету України і місцевих бюджетів за 1995 рік по заробітній платі, пенсіях, стипендіях, інших грошових виплатах населенню.

Як зазначив голова Комісії Віктор Суслов, за короткий період ця заборгованість збільшилась. Так, за даними Національного банку, з 6 по 11 червня цього року вона зросла відповідно з 224504,9 млрд. крб. до 242481,6 млрд. крб. (на 17976,7 млрд. крб.), в тому числі по бюджетних організаціях — з 67569,8 млрд. крб. до 73523 млрд. крб. (на 5953,2 млрд. крб.).

Слід також звернути увагу і на подальшу тенденцію росту заборгованості по заробітній платі з місцевих бюджетів, яка становить близько 70 відсотків від загальної суми збільшення заборгованості в бюджетній сфері.

Проаналізовано також матеріали Міністерства фінансів про стан виплат заробітної плати, стипендій, допомог та компенсацій. Зокрема, на 1 травня цього року заборгованість по соціальних виплатах населенню та утриманню будинків-інтернатів склала 220,3 трлн. крб., а на 1 червня — 235,2 трлн. крб., тобто збільшилась на 14,9 трильйона карбованців.

Якщо в цілому по країні заборгованість зросла на 6,8 відсотка, то в Автономній Республіці Крим — на 13,9, Вінницькій області — на 14, Волинській — на 30,7, Донецькій — на 20,6, Закарпатській — на 10, Київській — на 12,9, Полтавській – на 17,1, Тернопільській — на 10,5, Харківській — на 12,3, Хмельницькій — на 13,4, Черкаській області — на 39,4 відсотка, місті Севастополі — на 45,7 відсотка.

Тим часом, в Івано-Франківській області заборгованість зменшено на 11 відсотків, Львівській — на 14,2, Сумській – на 9,8, Чернівецькій — на 31, Чернігівській області — на 9,1 відсотка, місті Києві — на 32,9 відсотка.

По витратах, що фінансуються з Державного бюджету, заборгованість на 1 червня проти 1 травня цього року збільшилась на 5,6 відсотка.

З Держбюджету України передбачається спрямувати у червні ц. р. 80 відсотків надходжень на соціальні виплати, що складе 125,3 трлн. крб. від загальних надходжень 143,9 трлн. карбованців.

У зв`язку з невиконанням доходної частини бюджетів усіх рівнів (за 5 місяців не надійшло 161,6 трлн. крб.) та відсутністю неінфляційних джерел фінансування не забезпечено виконання Постанови Верховної Ради України від 24 травня ц. р. про повне погашення заборгованості по соціальних виплатах до 16 червня 1996 року.

Разом з тим за інформацією Мінфіну, на сьогодні вживаються заходи щодо призупинення зростання суми заборгованості за рахунок залучення до бюджетів усіх рівнів додаткових доходів, скорочення непершочергових видатків з бюджету, першочергового спрямування на соціальні виплати надходжень доходів бюджетів усіх рівнів.

Зважаючи на кризову ситуацію по виплаті заборгованості населенню, комісія ухвалила рекомендувати Президії Верховної Ради України заслухати уряд щодо виконання відповідної Постанови Верховної Ради.

Комісія з питань екологічної політики готує до розгляду на сесії проект Закону «Про відходи». Необхідність його обумовлена критичною ситуацією, що склалася в Україні щодо поводження з відходами. Не існує також належного механізму правового регулювання у цій галузі природоохоронної діяльності.

Енергетично-сировинна спрямованість промисловості та нинішня структура виробництва призвели до того, що Україна увійшла до числа країн з найвищим абсолютним обсягом утворення й накопичення відходів. Тому однією з нагальних проблем є зменшення цих обсягів та їх негативного впливу на навколишнє природне середовище і здоров`я людини.

В запропоновану проекті визначено правові, організаційні та економічні засади, що регламентують збирання, перевезення, зберігання, утилізацію відходів. Окремо виписано норми, пов`язані з економічним механізмом реалізації заходів, спрямованих на зменшення та утилізацію відходів шляхом надання певних пільг підприємствам, що займаються такою діяльністю.

На засіданні комісії проаналізовано також результати міжнародної конференції «Законодавство та міжнародні заходи в галузі охорони навколишнього середовища», що недавно відбулася у Болгарії. Обговорювалися проблеми вдосконалення національного законодавства європейських країн та міжнародних угод щодо захисту довкілля, розподілу сфер відповідальності між структурами виконавчої влади тощо.

З доповіддю «Розвиток законодавства України про захист навколишнього природного середовища» виступив головний консультант комісії Володимир Зеленьов.

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи прийняла рішення про встановлення, у відповідності з законом, парламентського контролю за ходом вступних іспитів на юридичні факультети і в юридичні вузи України. З цією метою утворено робочу групу на чолі з головою комісії В. Стретовичем.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Виробництво – на винос!

або Що відбувається з металофондом країни

ПРО ТЕ, що Україна була всесоюзною житницею, знають всі. Про потужний металургійний потенціал республіки як основу машинобудування і головний технічний показник промислового розвитку можна прочитати у будь-якому енциклопедичному словнику. Та й без словника імена наших велетнів-комбінатів «Азовсталь», «Запоріжсталь», Криворізький металургійний, Донецький металургійний... досі на слуху. Майже 40% основних видів металопродукції випускала Україна. Тож було чим пишатися, на що сподіватися 1991 року.

Щоправда, технологічно під час виплавляння, наприклад, сталі, незамінним залишався брухт чорних металів. В усьому світі сталеплавильні процеси зорієнтовано на максимальне використання брухту, який у кілька разів дешевший за чавун. Якщо з шихти вилучити брухт, витратний ланцюжок потягнеться від чавуну до коксу, агломерату, газу, електроенергії та інших сировинних та енергетичних ресурсів. Мало, що виробництво «стане в копієчку», дорогий готовий прокат спробуй потім продай хоч на зовнішньому, хоч на внутрішньому ринку. Словом, без брухту, як без води: ні туди, ні сюди. А своєї сировини для цілковитого завантаження металургійних потужностей в Україні не вистачало. Принаймні 3 млн тонн «чорного» брухту щороку завозили з інших республік.

(Початок на 1-й стор.).

Обвал за всіма правилами

1991 року звичний механізм постачання порушився, потрібно було терміново його перебудовувати. Перше і дуже правильне було рішення про ліцензування вивезення брухту. Тобто продавати за кордон брухт без спеціального дозволу ніхто не міг. Ліцензії на вивезення видавали лише держпідприємствам Втормету. Суворо (щоб не на шкоду своєму виробництву) визначали дозволену до вивезення кількість.

Належного ладу слід було чекати і в заготівлі брухту. Та, хоч як прикро, обсяги заготівель брухту чорних металів скорочувалися на 25—35% щороку і 1995 року сягнули критичної межі, за якою — параліч виробництва.

Безперечно, для пояснення ситуації в міністерствах і відомствах вам назвуть досить вагомі, об'єктивні причини. Передусім — різке зменшення ресурсової бази. Металобрухту просто нізвідки братися. Якщо нічого не виробляють, то й відходів немає. Машини та обладнання на заводах простоюють, тому і не зношуються. У зв'язку зі скороченням внутрішнього ринку металопродукції, металопрокат іде на експорт, назад у вигляді металобрухту, зрозуміло, не повертається. Ну, а головне лихо — це неплатежі, взаємні борги. Металурги заборгували Втормету 5 трлн крб. Ті, в свою чергу, без обігових коштів не можуть розрахуватися зі здавачами металобрухту. Борг Втормету становить майже 4 трлн крб.

А здавачі хто? Переважно промислові підприємства. От і виходить: наша пісня гарна й нова — починаймо її знову! Коло замкнулося.

Та, як виявилося, не надовго і не для всіх. Металоздавачі, відмовившись укладати угоди з конторами Втормету, які заборгували, віддали зібраний брухт комерційним структурам. Ті, недовго думавши, знайшли платоспроможних клієнтів. За кордоном. В результаті — всі задоволені, всі з грішми. Та чи всі? За даними Державного митного комітету України, лише 1995 року на експорт було відвантажено брухту чорних металів більш як 320 тисяч тонн на загальну суму 37,72 млн доларів. Із цієї кількості підприємства Втормету для розв'язання питань власного технічного переозброєння експортували 96,2 тис тонн. А що перепало виробничникам?

Для вітчизняного виробництва така послуга комерційних структур обернулася великими втратами. Не вироблено більш як 350 тис тонн металопрокату, реалізація якого на експорт дала б казні принаймні 75 млн доларів США.

Та або взагалі ні про що не замислювалися, або вираховували прибутки зовсім іншого роду ті, хто ще 1988 року скасував Положення про заготівлю та постачання брухту чорних та кольорових металів, потім нормативні акти уряду про економічні стимули та санкції за невиконання завдань зі здавання металобрухту, і, зрештою, взагалі виключив держзамовлення на здавання брухту чорних та кольорових металів.

За такими «правилами» і жила наша промисловість усі ці роки, підтримувана розрадою: ринок все впорядкує. Певне, сподіваючись на ринкове благоденство, 1995 року постановою Кабінету міністрів України було скасовано останній «стримувальний» документ — декрет того самого Кабміну про квотування та ліцензування експорту товарів та послуг.

До чого це призвело, читаємо в довідці Міністерства промисловості: «... почалися зловживання фірм різної форми власності стосовно ціноутворення на відходи та брухт чорних металів, експортованих з України. Різниця в ціні одного товару становить від 25 до 650 доларів за тонну, що завдає величезних збитків промисловості».

Та для підприємців саме цей промисел, побудований на різниці цін, став просто-таки знахідкою. Закуповують металобрухт по 25, 50, 60 доларів за тонну (за внутрішньою ціною, підняти яку істотно не можна через подорожчання металопродукції), а продають за кордон за світовими цінами. Вигода велетенська!

Це не металобрухт, а металобум

Зорієнтувалися комерсанти миттєво. Три роки тому дуже прибутково було вивозити на експорт металопродукцію. Але тільки-но внутрішня ціна підвищилася до світової, інтерес до такого бізнесу було втрачено. Ставку зробили на металобрухт. І хто встиг, підНатужився, особливо минулого року, не прогадав. Безконтрольність була цілковита! Дійсно, просто біля воріт підприємств можна було поставити намета і приймати за копійки, а то й за пляшку все, що вдавалося робітникам поцупити. Розкрадання набуло масового характеру. Важко повірити, але на «Криворіжсталі» демонтували і продали частину обладнання, з титано-магнієвого комбінату винесли покрівлю... Прикладів — десятки, але трагічність моменту навіть не в цьому. Були випадки, коли люди буквально гинули за «метал». Зрізали проводку під напругою, калічилися під перекинутими верстатами. Цього вже не можна було не помічати.

Представники облдержадміністрацій, керівники підприємств вдарили на сполох. Міністерство промисловості вийшло до Верховної Ради з пропозицією внести зміни до чинного законодавства, щоб заготівля, перероблення і продаж брухту провадили за ліцензіями. Спільно з міністерством зовнішньоекономічних зв'язків і торгівлі було прийнято рішення про впровадження індикативних цін на брухт чорних металів, який вивозиться за кордон.

Коментуючи ці заходи, перший заступник міністра промисловості Валентин Куліченко відзначив, що вони явно не користуються популярністю серед підприємців і викликали бурю протестів, але в інтересах країни, вітчизняних виробників треба було відважитися на такі чисто економічні кроки. Адже мова не про те, щоб зменшити кількість організацій, зайнятих заготівлею металобрухту. У Мінпромі, коли повернулися до системи ліцензування, були вражені, скільки людей нині зайнялося заготівлею і вивезенням металобрухту. Мізерні фірмочки по 5—6 чоловік перереєстровують статути (благо зараз це недорого) і кидаються в металобрухтовий бізнес. Але від того, як він провадиться, користі країні поки що аж ніякої. Те, що робив Втормет з допомогою відповідної техніки, дрібним компаніям не під силу. Але ліцензії видаються всім, хто звертається до ліцензійного комітету, очолюваного до речі, Валентином Куліченком. За його словами, відмовити в ліцензії комітет не має права. Однак в першу чергу намагається задовольнити заявки професіоналів- спеціалістів підприємств Втормету, Укоопспілки, Вторресурсів. А новеньких, які не знають специфіки заготівлі і перероблення брухту, але рвуться лише закупати-продавати, змушують перш за все хоча б вивчити марки металобрухту. От такий собі лікбез...

Але зате серед підприємців уже з'явилися «умільці», які торгують підробленими ліцензіями або прикриваються підробними документами. Виготовлено фальшивки не на гербовому, а на звичайному папері методом ксерокопіювання. Підписи на них підроблені, часто тих осіб, які у Мінпромі уже не працюють. Ось чому представникам місцевих адміністрацій комітет рекомендує пильно перевіряти ліцензійні документи, про випадки недобросовісної роботи або порушення ліцензійних положень відразу інформувати комітет. Тут провадиться облік усіх виданих ліцензій. Спеціального контролюючого органу поки що немає, але необхідність створення його на часі. Розбазарюванню металофонду країни треба покласти край. Інакше саму країну невдовзі успішно вивезуть і продадуть, керуючись гаслом: навіщо добру пропадати!

Ні, у добра був, є і буде господар.

Мінпром попереджає...

Нещодавно вийшов Указ Президента «Про вивізне (експортне) мито на відходи і брухт чорних і кольорових металів». Визначено ставки мита від 30 до 50% митної вартості.

В цьому зв'язку згадалися слова, почуті у Мінпромі: якщо не буде тієї шаленої рентабельності, що дає можливість безсовісно обкрадати країну, ажіотаж навколо вивезення металолому спаде.

Хочеться вірити. Справи в промисловості дуже погані і без серйозної законодавчої підтримки навряд чи їх можна виправити. Наша кольорова металургія в основному працює на вторинній сировині. Немає власних ані міді, ані цинку, нікелю. Розвідуються запаси, але поки ще до освоєння далеко. А дожилися ми до того, що не можемо виробити навіть мідного купоросу, немає сировини. Минулого року заготовили 35 тисяч тонн мідних сплавів, 15 тисяч тонн вивезено!

У Польщі за півкілометра від кордону містяться приймальні пункти, де залюбки беруть український метал. Але саме у цій країні заборонено вивезення свинцю, алюмінію. Більшість країн, турбуючись про своїх виробників, підтримуючи вітчизняне виробництво, впроваджує експортно-імпортні санкції, вживає обмежувальних заходів. Це нормально, це звичайна річ і непогано поєднується з розумними реформами.

Проект закону про металобрухт третій рік поспіль уже обговорюється, доопрацьовується нашими законодавцями. Остання редакція, вважають ініціатори закону — Міністерство промисловості, вельми відрізняється від пропонованої раніш (не дивно, супротивників такого роду ініціатив чимало в підприємницьких колах, а вже вони вміють відстоювати свої інтереси). Та приймати закон все одно потрібно і якомога швидше. Іншого виходу немає.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Славутський ремонтно-механічний завод (Хмельницька область) не перший місяць «лихоманить». Немає запасних частин до тракторів, немає чавуну і бронзи для плавлення. Простоюють плавильний і механічний цехи. А із Запоріжжя, від постачальників чавуну, нічого втішного не чути. Заробітки на заводі мізерні, зате черга на житло побила всі рекорди. Відоме «що робити?» звучить як анекдот напередодні жнив. Так і кортить сказати: братися за розум!

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Соціальний аспект

Обберуть і підігріють...

ПОПРИ суворі, здавалося б, заходи владних структур усіх рівнів щодо налагодження регулярної виплати пенсій, перебої у цій справі — явище поки не рідкісне. Пропорційне, можна сказати, кількості боржників перед Пенсійним фондом.

На Одещині на початок травня загальна заборгованість сягнула майже 1,5 трильйона карбованців. Найбільший боржник — Чорноморське морське пароплавство (80 мільярдів карбованців цього року і в півтора раза більший торішній борг). У боржниках АТ «Краян», судноремонтний завод «Україна», а також аграрний сектор. Є сподівання, що з початком жнив та реалізацією зерна недоїмки село сплачуватиме. А що буде з недоплатами бюджетних організацій, які складають левову частку загального боргу?

Як повідомив начальник облуправління Пенсійного фонду України Анатолій Соловйов, вихід з цієї складної ситуації шукають. По-перше, заручившись підтримкою облдержадміністрації, все-таки стягують недоїмки, що нині становлять, якщо не враховувати минулорічних (по них боржники одержали відстрочки), 520 мільярдів карбованців. По-друге, вишукують інші джерела поповнення фонду. Й зрушення на краще таки помітні. За квітень з пенсіонерами області вже розрахувалися. Є певність, що за травень розрахуються наприкінці цього місяця. Ну а надалі мріють увійти у належний ритм, аби пенсіонери одержували гроші на прожиття вже на початку місяця. Це вирішальною мірою залежатиме від того, як поводитимуться нинішні боржники та чи не з'являться нові.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

По боргах — черговими паперовими заходами

ХАРКІВСЬКА облдержадміністрація ознайомила засоби масової інформації з черговими заходами, затвердженими на виконання Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо забезпечення своєчасної виплати заробітної плати, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат».

Пункт перший (а отже, — найважливіший): «Організувати проведення нарад, на яких довести до відома керівників підприємств зміст Указу Президента України...» Навіщо, цікаво, коли документ опубліковано в пресі?

Пункт другий: «Проаналізувати стан забезпечення сплати податків та інших обов'язкових платежів...» А хіба досі владним структурам невідомо про стан справ з виконанням бюджету?

Далі ще цікавіше: «Розробити графіки- прогнози», «активізувати роботу», «посилити контроль», «затвердити подекадні плани», «розробити комплексні заходи», «підготувати пропозиції» і т.д. Цитувати повністю цей чиновницький шедевр окозамилювання не буду — папір не стерпить. А населення змушене терпіти.

А яка користь від цієї фільчиної грамоти робітникам, колгоспникам, медикам, пенсіонерам, працівникам науки, освіти, студентам, які, напевно, уже й забули, коли в останній раз одержували «на руки» гарантовану державою платню? Начальники стверджують, що вона чимала: найближчим часом певні категорії населення одержать виплати по заборгованості. Але вони якось несміливо додають, що «вільних» грошей в казні немає. А потрібно їх близько трьох трильйонів карбованців. Де братимуть? «Уріжуть» на транспортних послугах, зекономлять на медицині, словом, виконуючи президентський указ, лататимуть діри в одному місці за рахунок інших.

Микола КОСИЙ.

Харків.

.Актуально!

Платимо за те, що маємо

ЯКЩО у зв'язку з відпусткою чи з інших причин ми залишаємо власну квартиру більш як на місяць, то за комунальні послуги платити не потрібно.

— Положення про те, що можна не платити за комунальні послуги, якщо з різних причин господарі залишають власну квартиру більш як на місяць, — відомо ще з доперебудовних часів, — сказала прес-секретар Української асоціації споживачів Ганна Хоменко. — тривале відрядження, заміський літній відпочинок, лікування в лікарні, — ці та ряд інших причин є поважними, щоб написати на ім'я начальника свого будинкоуправління відповідну заяву в двох примірниках. Другий примірник документа, засвідчений підписом відповідальної посадової особи і печаткою, залишиться у вас про всяк випадок

— До численних комунально-побутових негараздів не звикати. Вони підстерігають щокроку: тече кран, простоює ліфт, тижнями не вивозять з подвір'я сміття, на невизначений час припинили подачу гарячої води...

— Мешканці повинні боротися за свої права, а не обурюватися, сидячи на лавці чи в себе на кухні. І якщо місяцями немає гарячої води, то вас ніхто не змушує за неї платити. Вартість кожної комунальної послуги проставлено в книжці квартплати. Ось цю суму за місяць помножену на кількість мешканців, треба відняти від загальної суми квартплати. Треба пам'ятати, що в боротьбі за свої законні права на боці постраждалих від свавілля ЖЕКів мешканців стоять Закон «Про захист прав споживачів», Державний комітет України у справах захисту прав споживачів і наша асоціація.

— Сьогодні, за даними Мінстату, за комунальні послуги в Україні не сплачує кожний другий квартиронаймач. Багато хто має заборгованість за два місяці й більше.

— Це — поведінка нецивілізованого споживача. За ті послуги, які одержуєш, треба розраховуватися вчасно. Інша річ, що підвищувати квартплату треба тільки після того, коли в повному обсязі запрацює Закон про оплату праці. Бо сьогодні в більшості з нас мізерні зарплати й пенсії, до того ж їх не завжди вчасно видають. Але це вже тема іншої розмови.

Алла МОЙСЄЄВА (Укрінформ).

Народна медицина

Лікування без ліків

ЖИЛА собі в селі Жеребкове Ананіївського району на Одещині Василина Майстренко, 37 років від роду. Господарювала, працювала санітаркою в сільській лікарні, доглядала за дитиною. Та рантом відчула, що нездужає. Звернулася до медиків. Оглядали, лікували, але хвороба не відступала. До того ж важко було визначити остаточно діагноз. Нарешті, консиліум одностайно дійшов висновку: у жінки рак легені четвертого ступеня з метастазою печінки.

Так тривало понад два роки. Одного разу з публікації у пресі дізналася про народного цілителя з Києва Юрія Омельченка. І ось вони з донькою приїхали до столиці й одразу попрямували до Гідропарку, де під спостереженням цілителя його підопічні пірнали у крижану ополонку. Василина Трохимівна почувалася тоді дуже кепсько, температура сягала 39 градусів. А коли представилась Омельченку й запитала поради, він різко відповів: «У воду, і негайно!» Коли вийшла з льодяної купелі, відчула якесь полегшення, хоч біль не зникав. Це було 1994 року...

Тоді й розпочався лікувальний процес за методом Юрія Омельченка, який тривав понад два роки, вже у рідному селі. І ось на запрошення Василини Майстренко, у якої хворобу як рукою зняло, та її земляків Юрій Андрійович прибув у село Жеребкове.

Можна навести десятки і сотні прикладів того, як люди, лікуючись за порадами Юрія Омельченка, одужували й починали друге життя. Приїздять з усіх кінців України, слухають його лекції-бесіди, які відбуваються у кінотеатрі «Жовтень» на Подолі. Ще не було випадків, коли б його метод завдав шкоди тим, хто зневірився у медичних препаратах.

У чому ж сила народного цілителя? Його метод ґрунтується на трьох «китах»: купання у холодній воді, голодування та вживання трав'яного настою. Людина здатна, переконаний Омельченко, долати будь-які труднощі й перепони, щоб бути здоровою. Його метод випробувано на багатьох хворих, визнано і ліцензовано відповідними лікувальними закладами.

Григорій ВАРТАНОВ, журналіст.

На знімку: зустріч узимку Юрія Омельченка зі своєю пацієнткою Василиною Майстренко у селі Жеребкове на Одещині.

Фото автора.

Торгівля

Автомобілі: ціни пішли вгору

УЖГОРОДСЬКИЙ авторинок вважають одним з найдешевших в Україні: поруч-бо Угорщина та Словаччина. А з цими країнами Росія розраховується за свої борги насамперед автомобілями. Безробітні закарпатці швидко зметикували, і почали привозити із-за кордону новенькі та не зовсім «Жигулі». Це і пояснює відносну дешевизну на ужгородському авторинку.

Після дебатів у парламенті щодо акцизного збору та інших податків, звичне життя на ринку сповільнилося. Ціни тим часом закономірно падали. Скажімо, ще два тижні тому новеньку «сьому» модель можна було придбати за 7000-7100 доларів. Після введення на автомобілі ВАЗ акцизного збору в розмірі 35 відсотків плюс 20 — ПДВ, плюс 8 — митні послуги, ціни знову пішли вгору. Тепер за ту саму «сьому» модель просять уже 7600. Та й асортимент побіднішав.

Стрибнули ціни й на державні автомобілі. Так, за ВАЗ-2107 1987 року випуску просили 3450 доларів, 1988 року — 3900, 1992 року — 4800. Дешевші «п'ятірки». 11- річну модель можна придбати вже за 2900. За «молодші» на шість років просять від 3900 до 4400. ВАЗ-2108 1989 року випуску коштує 4100, 1993 року — на тисячу дорожчий. Приблизно стільки «правлять» за шестирічну «дев'ятку» — 5100. Серед колишніх «вітчизняних» — також «Москвичі». Стартова ціна трьохрічного — 3900. Є «Волги», щоправда, старенькі. «Двадцятьчетвірка» з 12-річним стажем тягне на 2200 «зелених», лише на 100 баксів менше просять за випуск 1979 року. Не бачив на базарі жодного зразка нашого славного АвтоЗАЗу — ні «Запорожця», ні «Таврії». Не було також «Нив», джипів іноземного виробництва.

Широкий вибір іномарок. Представлено майже всі відомі фірми. Престижний 10-річний «Мерседес» можна придбати вже за 4400 «зелених». «Форд» 1987 року — всього за 4 тисячі. «Ауді» того самого року випуску чомусь «тягне» на всі 7 «кусків». На рік молодший «Фольксваген» оцінюється на 2 «штуки» дешевше. За «Фіат» 1985 року просять 3950.

Свої ціни на «дизелі». Господар 15-річного «Вольво» хоче одержати за нього 4800. Поруч стоїть «дизельний» «Форд» 1989 року за 4100. А от на рік молодший «турбодизель» сімейства «Міцубісі» вже коштує 7000. Найдорожчий цими днями на ринку «Ніссан- Прімера» 1992 року, за який «правили» 11,5 тисячі баксів.

Не видно останнім часом на ринку і вантажних автомобілів. Хоча інтерес до них є. Зокрема, шукали моделі Нижньо-Новгородського заводу (колишній Горьковський). Тут почали випускати осучаснені «Газелі». У тому числі з турбо-дизельними двигунами. Є потужні самоскиди, вантажівки, мікроавтобуси, суцільнометалеві «Газелі» тощо. Фірма має в Ужгороді офіційного дилера. Отож, хто бажає придбати якусь із моделей нового сімейства «Газель»: в тому числі «Волгу-31029», може зателефонувати в Ужгород (033122) 2-98-52. До речі, покупки можливі з перерахунками за карбованці, з 50-відсотковою оплатою. Господарствам фірма може продати автомобілі в кредит за зерно чи іншу сільгосппродукцію. Ціни — нижчі від заводських. Чому? Бо автомобілі надійшли з Росії в рахунок її боргу Угорщині.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Базарний день (на 26.06)	Ціни на основні продукти харчування на ринках України						
	Яловичина	Свинина	Яйця (десяток)	Сметана	Сир жирний	Помідори	Огірки
Кіровоград	250—300	250—400	100—120	250	220	250	120
Ялта	500—550	550—600	120—130	350—400	200—250	250—300	120—180
Луганськ	280—350	300—400	100—110	600	250—300	180—240	120—150
Київ, Лук'янівський ринок	500—600	600—700	130	350—400	300—350	300	150

НОВА ГЕНЕРАЦІЯ ВИБИРАЄ...

Розмова про економіку з українським послом

Між Україною і Польщею склалися особливі відносини. Ця держава підтримала нас під час вступу до Ради Європи, Центральноєвропейської Ініціативи. Нині польські дипломати разом з нашими домагаються входження України до Зони вільної торгівлі країн Центральної Європи. Тому якщо проблеми і є, то лише в економічній галузі. Саме це й стало темою розмови з Надзвичайним та Повноважним Послом України в Польщі Петром САРДАЧУКОМ.

— Торік товарооборот між нашими державами сягнув 1 млрд. доларів. На вашу думку, це багато чи мало?

— Можна сказати, що певне пожвавлення в двосторонніх економічних відносинах є, але, скажу відверто, ця цифра не влаштовує ні Польщу, ні Україну. Не задовольняє нас і структура торгівлі, в якій переважають сировина й енергоносії. Ми продаємо Польщі залізну, залізомарганцеву руди, продукцію підприємств хімічної промисловості, у тому числі, напівфабрикати. А купуємо енергетичне і коксівне вугілля.

— Перепрошую, але нещодавно в Україні навіть виник скандал навколо імпорту польського вугілля. Українські шахтарі вважають, що держава зобов'язана підтримувати власного виробника, а не завозити сировину з-за кордону. Ви іншої думки?

— Я також вважаю, що правильніше захищати власного виробника, а не орієнтуватися лише на зовнішній ринок. Але поміркуємо разом: Україна перебуває в глибокій економічній і енергетичній кризі. А польське вугілля — мало не вдвічі дешевше за українське, тому держава й змушена купувати саме його. Ринок є ринок. Інша справа, що настав час подумати про реформу вугільної промисловості. До речі, кілька років тому така сама проблема постала і перед Польщею, і реформа у цій країні вже триває.

За будь-яких умов, українська вугільна промисловість не може задовольнити наші внутрішні потреби, тому ми й надалі купуватимемо енергоносії за кордоном. І значно вигідніше доставляти їх із польського Селянського басейну, ніж з російського Кузбасу. Хотів би також наголосити, що не слід розглядати наше економічне співробітництво з Польщею тільки як торгівлю енергоносіями. Нині ми намагаємося його розширити. У Польщі є попит на українську продукцію машино-, приладобудування. Щоб спростити взаєморозрахунки, розпочали переговори про створення спільних банків.

— Переговори? Віце-прем'єр, міністр фінансів Польщі Гжегож Колодко під час приїзду до Києва говорив, ніби у Луцьку з дня на день має відкритися один такий банк?

— Мова йшла про відкриття у Луцьку філії Люблінського депозитно-кредитного банку. Вона могла б розпочати роботу ще у вересні, але відсутність домовленості Міністерства фінансів і Національного банку не дозволяють це зробити. Приміщення вже готове, обладнання розставлене, штат сформовано — бракує лише останньої згоди з боку України.

Розпочалися переговори про відкриття спільного агробанку. Незрозуміло, кому вигода від того, що цей процес гальмується. Адже створення спільних банків розв'яже стільки проблем, які виникають із взаєморозрахунками! Нині ж нам доводиться розраховуватися через банки Німеччини, Швейцарії і навіть Гонконгу, гроші блукають по цілому світу, а так вони йшли б напряму і в залік власної валюти. Не треба шукати долари, посередників.

Також ми вважаємо, що економічні відносини могли б поліпшитися завдяки створенню фінансово-промислових груп. Але й тут є певні проблеми. Поки Президент України лобіював цю ідею, справи рухались. Як тільки він перестав нагадувати про це щодня, все завмерло. Нині ми маємо документи на першу таку трансакцію. Сподіваємося, що наша «боротьба» закінчиться успішно.

— Економіка часто біжить попереду політики. Чи можна говорити, що Польща зацікавлена у виході України з економічної кризи, піклуючись передовсім за власну безпеку?

— Це сміла думка. У Польщі свою незалежність пов'язують із незалежністю України. І чудово розуміють: забезпечити український суверенітет може тільки міцна економіка. Оскільки ця держава вже стала на ноги, вона може собі дозволити допомагати сусідові і намагається це робити. Але з іншого боку, поляки переслідують і меркантильні цілі. Сьогодні їхній ринок вже насичений. На Захід вийти не так легко. І тому бізнесмени звертають свої погляди на Схід. А найближчий сусід на Сході — Україна.

Ми зобов'язані цим скористатися, хоча наша інертність часто стоїть на заваді. Наведу приклад, торік була зустріч прем'єрів, під час якої прийняли рішення (закріплене потім розпорядженням Кабміну) про проведення у Польщі національної виставки «Україна-96». Ви думаєте хтось зацікавився? Торгова палата футболить до міністерств, міністерства — ще до когось... Кажуть, нема коштів. Як на мене, нема бажання. Наприклад, в Об'єднаних Арабських Еміратах проведено три виставки поспіль.

— Коли до влади у Польщі прийшов соціал-демократ Александр Кваснєвський, було занепокоєння, що ця держава змінить свої зовнішні орієнтири...

— Так, дехто вважав, що Україну принесуть у жертву російсько-польським відносинам. На щастя, цього не сталося. Бо і Александр Кваснєвський, і його команда — люди нової генерації, з європейським мисленням, люди, для яких над усе — інтереси свого народу, і які чудово розуміють вагу добрих відносин із сусідами. У тому числі й з Україною.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.

На фото: Надзвичайний та Повноважний Посол України у Польщі Петро Сардачук.

СПАСИБІ РІДНОМУ УРЯДОВІ. УГОРСЬКОМУ

Навчальний рік недільна українська школа в столиці Угорщини розпоче у новому приміщенні. Про це в інтерв'ю кореспондентові «Голосу України» Людмилі ФІСЮН розповіла голова Товариства української культури в Угорщині пані Ярослава Хортяні:

— Недільна школа функціонує вже два роки. Діти, чиї мама або тато вихідці з України, вивчають рідну мову, літературу, історію, етнографію, народні пісні і навіть танці.

Але найбільша проблема була — приміщення для школи і для Товариства. Тож ще п'ять років тому звернулися по допомогу до міжурядової українсько-угорської комісії з питань забезпечення прав національних меншин. І ось нарешті отримали справжній подарунок: нове приміщення, де, крім недільної української школи, розташується власне Товариство, редакція нашої газети «Громада», а також бібліотека. До речі, фінансує школу та газету угорський уряд.

Наступним кроком стане українська телепередача в Будапешті, в програмі «Рондо».

На знімку: учні недільної української школи у Будапешті (у центрі — Ярослава Хортяні).

Буде в нас гарант успіху

Україна може стати членом ГАТТ/СОТ протягом 1997 року. Це підтвердив під час візиту до Києва голова робочої комісії з питань приєднання нашої країни до цієї міжнародної організації, торговий представник США в Женеві посол Ендрю Столер.

Як зазначив пан Столер, під час зустрічей з урядовцями він переконався, що маємо вже відносно стабільне законодавство. А це полегшить переговори з країнами—членами ГАТТ/СОТ та інвесторами. Порівняно з іншими претендентами на вступ ми, як з'ясувалося, навіть — у групі лідерів. Зокрема, значно випереджаємо Росію та країни Прибалтики, хоча вони й розпочали підготовчий процес набагато раніше...

Членство в ГАТТ/СОТ стане страховим полісом нашої держави, гарантією економічного успіху. Бо відповідно до основних принципів цієї організації, до українських бізнесменів ставитимуться так само, як, приміром, до американських чи до канадських, пообіцяв високий гість.

Третє засідання робочої комісії з питань приєднання України до ГАТТ/СОТ щойно відбулося в Женеві.

Олег ПАНЮТА.

У Калгарі, на ярмарок

У НАС уже виробився стереотип, що Україна може співробітничати у нафтогазовому секторі тільки з найближчими сусідами. Тому нинішня подія виходить за рамки звичайних.

Нещодавно велика група українців направилася до далекої Канади, щоб узяти участь у Нафтовому ярмарку, який відбувається раз на два роки у Калгарі, провінції Альберта. Цьому візиту передували переговори і контакти як на рівні урядів, так і на рівні окремих фірм. Кілька разів наша держава приймала канадських бізнесменів, що приїжджали, аби ознайомитися зі станом справ в українській нафтогазовій галузі. Кілька канадських фірм вже отримали ліцензію на створення спільних підприємств і розпочали видобувати цю стратегічно важливу сировину в різних регіонах України.

Наша держава, звичайно, зацікавлена розширювати це співробітництво: з'явилася можливість обмінятися досвідом, поліпшити за рахунок канадських фірм технології та устаткування. Але й канадці — не альтруїсти. На думку експертів торгового відділу Посольства Канади, потенціал українських природних родовищ та розвинена інфраструктура, відкривають для канадців великі перспективи. Саме цим можна пояснити запрошення відвідати ярмарок. До речі, він один з найбільших у світі, справжній парад першокласних сучасних нафтогазових технологій. Українські делегати матимуть змогу не тільки ознайомитися, а й вибрати ті з них, що найбільш пристосовані до умов України.

Наталя РІЗНИК.

Хроніка. Факти. Події

● *Москва*

Усе найкраще — до програми президента!

Президент Росії Борис Єльцин провів робочу зустріч з секретарем Ради безпеки і своїм помічником з національної безпеки Олександром Лебедем. Обговорювалися напрями реформування апарату і плани роботи. Крім того, Борис Єльцин повідомив генералові, що деякі положення з його передвиборної програми він вніс до своєї.

● *Нью-Йорк*

Прибалтика про НАТО: «Усі ми там будемо»

Президент США Білл Клінтон зустрівся у Нью-Йорку з президентами Латвії, Литви та Естонії, що там перебувають. Йшлося про підтримку суверенітету Балтійських держав, а також про розширення НАТО на схід. Підкреслювалося, що вступ до Північноатлантичного альянсу має зміцнити стабільність і безпеку його нових членів. Днем раніше з главами Литви, Латвії та Естонії зустрівся республіканець Роберт Доул — основний суперник Білла Клінтона на майбутніх осінніх президентських виборах. Він закликав підтримати рішення Балтійських держав вступити до НАТО.

● *Ісламабад*

Підвищуючи податки, уряд ризикує...

Рядами колючого дроту і шеренгами озброєних солдат оточені державні заклади в Ісламабаді, Карачі та всіх інших великих містах Пакистану. Термінові заходи вжито у зв'язку із загальнонаціональним страйком, що проводиться проти наміру адміністрації прем'єр-міністра Беназір Бхутто різко підвищити рівень податків з початку місяця.

● *Пномпень*

Живий і здоровий?

Спростовано повідомлення про смерть колишнього правителя Камбоджі Пол Пота, винного в організації масового терору проти власного народу наприкінці 70-х років. Якийсь «полковник Арун», заступник командувача загонів «червоних кхмерів» у районі Пайлін на заході країни, заявив журналістам, що бачив Пол Пота живим і здоровим у березні цього року.

● *Багдад*

Усе готове, щоб торгувати

Ірак заявив про готовність своїх морських портів, серйозно зруйнованих під час бойових дій 1990-91 років, працювати на експорт нафти. Про це повідомив міністр транспорту і комунікацій Муртада Ахмед Ахмед. Він підкреслив, що всі приготування для прийому гігантських танкерів в іракських портах Перської затоки закінчено.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Релігія

ДВІ ЦЕРКВИ

Чому б їм не «дихати» в діапазоні «діалогу любові»

ПРОТЯГОМ минулих місяців у Закарпатті проходили численні заходи, присвячені 350-річчю утворення Ужгородської унії. На торжества до обласного центру з'їхалося численне духовенство з усього світу, вірну паству щиро привітав з цією подією папа Іоанн Павло II. В Ужгородському замку, де далекого 1646 року започатковано цей союз, відбулася святкова архієрейська літургія. З участю відомих вчених та священнослужителів проведено науково-практичну конференцію «Ужгородська унія: історична доля Мукачівської єпархії». Здійснено посвячення Ужгородської богословської академії імені Т. Ромжі.

...Речником і пропагандистом ідей унії в краї був Свято-миколаївський монастир отців Василіан на Чернечій горі поблизу Мукачевого, що його на початку XV століття (1415 р.) заснував подільський князь Теодор Корятович. Незабаром храм став релігійно-культурним центром усього Закарпаття. Тут осіли закарпатські владики, оформилась і Мукачівська єпархія, що відтак стала колискою багатьох греко-католицьких єпархій по той бік зелених Карпат.

Перші спроби запровадити унію зробили єпископи Атаназій Купецький та Василь Тарасович. Але вони не увінчалися успіхом. Проте зароджені зерняни рясно проростали. Чимало зусиль до цього доклав однодумець Тарасовича ієромонах Петро Партеній (Ростошинський), згодом обраний (1648 р.) від імені 400 священиків єпископом. Саме завдяки йому значне число українського духовенства Ужгородщини та Землінщини (нині Словаччина) виявило бажання вступити до унії з Римською Церквою. Отож, 24 квітня 1646 року в церкві Ужгородського замку під час святкової літургії 63 священики склали перед єгерським католицьким єпископом Якушичем віровизнання і підписали акт про об'єднання з Римом. Ця подія й увійшла в історію як Ужгородська унія. Наприкінці XVII століття вона була прийнята також у Семигороді між румунами, згодом перекинулася на Балкани (Крижівська єпархія), і нарешті й поза океан, у Північну Америку (Пітсбурзька митрополія). Таким чином, Ужгородська унія стала предтечею об'єднання церков не лише в Закарпатті та Пряшівщині (Словаччина), а й у теперішній Угорщині (Гайдудорозька єпархія), Румунії, колишній Югославії та в українській діаспорі (США).

Страшних гонінь зазнала греко-католицька церква з приходом у Карпати комуністичного тоталітарного режиму. Більшовики розглядали її не інакше як «агента» Ватікану і намагалися всіляко знищити. Використовували різні засоби, аж до фізичної розправи. Найвідчутнішим ударом став теракт проти вірного пастиря ГКЦ єпископа Теодора Ромжі. Ось що писав про це у своїх «одкровеннях» керівник операції генерал Павло Судоплатов: «По указанию члена Политбюро ЦК ВКП(б) и первого секретаря ЦК ВКП(б) Украины Хрущева, по плану, разработанному МГБ УССР и одобренному Хрущевым, в гор. Мукачеве был уничтожен Ромжа — глава греко-католической церкви, активно сопротивляющийся присоединению греко-католиков к православию».

Священики змушені були переходити на нелегальний стан. Почалися масові арешти. 128 служителів церкви засудили на тривалі строки ув'язнення (як правило, давали 25 років), багато з яких загинули в таборах Сибіру та Казахстану. А 1949 року псевдозібрання в Мукачеву (навіть не собор, як у 1946 році у Львові) сповістило про «самовільний» розпуск ГКЦ.

Справжнє відродження греко-католицької церкви у Закарпатті стало можливе з проголошенням незалежності України. Нині в регіоні діють 254 громади, вірних ГКЦ, три монастирі, кафедральний собор, ведеться будівництво 25 греко-католицьких храмів. Наближається до завершення спорудження духовної академії імені Т. Ромжі, де уже нині навчаються понад 40 майбутніх священослужителів. Недостатня кількість останніх — одна з головних проблем єпархії. Адже сьогодні згадані 254 громади обслуговують лише 138 священиків. Серйозні ускладнення виникають і з поверненням греко-католикам відібраних у них храмів. Не у всіх населених пунктах області вірні двох конфесій погоджуються на почергове богослужіння. Прикрий інцидент на цьому грунті виник перед Великодними святами у с. В. Лази Ужгородського району, де між представниками двох громад — греко-католицької та православної — виникла бійка, внаслідок якої священик першої о. Михаїл потрапив до лікарні.

Місцеві органи влади несповна використовують надані можливості для своєчасного регулювання міжконфесійних конфліктів. Більше того, часто самі ігнорують вимоги Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації», керуючись замість нього давно скасованими роз'ясненнями. Це призвело до того, що у секретаріаті Комісії з питань культури і духовності Верховної Ради України нагромадилися цілі стоси скарг та заяв, які тут називають «папками сліз». У зв'язку з цим в Закарпатті побувала група депутатів ВР на чолі з головою згаданої комісії, членом Президії ВР Михайлом Косівим. Ознайомившись із станом справ на місцях, органам місцевої влади рекомендовано у стислі строки усунути недоліки. Насамперед, стосовно почергового богослужіння у храмах.

Приємно, що у 27 населених пунктах області воно здійснюється (по Україні у 819-ти). Але є й такі села, приміром у Рахівському, Перечинському, Воловецькому районах, де православні громади нехтують рекомендаціями стосовно почергового богослужіння. Хоча ця вимога є нормою не лише нашого державного закону, її передбачено і в Резолюції 7-го пленарного засідання Міжнародної змішаної комісії з питань теологічного діалогу, що відбулося 1993 року в місті Баламанд (Ліван), і в якому брали участь усі релігійні центри світу, в тому числі Константинопольський Патріархат, Ватікан, Московський Патріархат. Отже, жодних канонічних перешкод в почерговому богослужінні не існує. Аби лише була добра воля виконувати закони. І Божі, і державні.

На жаль, окремі вірні та їх душпастирі, насамперед православної конфесії, робити цього не поспішають, не шукають шляхів до мирного діалогу, розумних компромісів. Часом, м'яко кажучи, незрозуміло ведуть себе і прихильники ГКЦ. Більше того, немає єдності і в самій греко-католицькій єпархії. Частина її на чолі з нинішнім єпископом-ординарієм Іоанном Семедієм обстоює статус «суі юріс», себто прямого «виходу» на апостольську столицю. Інша частина прагне єдності з УГКЦ.

У своєму посланні з нагоди 350-річчя Ужгородської унії папа Іоанн Павло II закликає: «Нехай 1996 рік стане заохоченням до нових починів, щоб ваші громади були оживлені тими ділами, які вам приніс дар єдності». Водночас далекоглядний політик радить «ділитися дарами» з іншими церквами, насамперед з православною. Адже після Ватиканського собору та Всеправославних нарад на острові Родос ні католики, ні православні вже не стоять на позиціях виняткової своєї церкви. Взаємно визнано справжність в обох конфесіях вислужених Христових Тайн, тобто нема потреби заново хрестити чи висвячувати і т. д. Погоджено, що в основі взаємовідносин має бути покладений «діалог любові». Це означає: краще пізнати один одного, взаємно довіряти, звертати увагу на те, що є спільним в обох Церквах і може стати поєднуючим елементом у взаємовідносинах. Щоби перейти до богословського діалогу і з часом подолати існуючі ще розбіжності.

Папа Іоанн Павло II стверджує: «Церква Христова дихає двома легенями Католицької та Православної церков. Католицька віра за ненависті до православних нас не спасе. Разом з тим, екуменічні зусилля церков-сестер, що беруть свій початок у діалозі й молитві за єдність, не означають ні входження однієї церкви в іншу, ні їхнє об'єднання, а означають співіснування у правді й любові».

Прислухаймося до слів мудрої людини...

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Спорт

На обрії — Євроліга

Учора хокеїсти київського «Сокола» зібралися на своєму тренувальному комплексі, на вулиці Мельникова. І розпочали підготовку до нового сезону.

—А в яких змаганнях збирається виступати? — запитав головного тренера клубу Олександра Сеуканда.

—Наш «дорогий» земляк, президент Російської федерації хокею Валентин Сич таки домігся свого: МХЛ припинила існування. Відтепер росіяни без іноземних команд проводитимуть свої національні змагання. Ми гратимемо у Східно-Європейській лізі. Нашими суперниками будуть команди кількох держав: Білорусі («Тівалі» та ШВСМ (Мінськ), «Полімер» (Новополоцьк), «Хімік» (Гродно), Латвії (ризькі «Альянс» та «Юніорс»), Литви («Енергія», Електринай), Польщі (олімпійська збірна) та київська «Крижинка».

—Якщо можна, розкажіть докладніше про ці змагання.

—Стартуємо в них 14-15 вересня матчами в Києві з нашими земляками з «Крижинки». Турнір відбудеться в чотири кола й завершиться в березні. Вісім найкращих у «плей-оф»(серії до двох перемог) визначать найсильнішого.

—Олександре Юрійовичу, нещодавно в Києві побував президент Всесвітньої федерації хокею (ІІХФ) Рене Фазель. Що привело його в наші краї?

—Мета візиту — ознайомлення з ареною, на якій в грудні відбудеться чемпіонат світу серед юніорів групи В. Пан Фазель і особи, які його супроводжували, вивчали ситуацію в хокеї України. І після цього виписали чек на 20 тисяч швейцарських франків на допомогу дитячим командам. Окрім того, обговорювали питання про можливість входження «Сокола» з наступного сезону до Євроліги. Маємо всі підстави претендувати на місце там. Адже для цього є всі належні умови — палац спорту на 7000 місць, розвинуту інфраструктуру, зокрема, міжнародний аеропорт. Зізнаюся, дивлюся в майбутнє з оптимізмом. Гадаю, що Євроліга — змагання значно цікавіше і престижніше, ніж чемпіонат МХЛ.

—А матеріальні можливості у вас відповідають високим вимогам?

—Сказати, що ми багаті й не думаємо про кошти, — означає лукавити. Тягатися з найсильнішими російськими клубами, які платять гравцям по дві тисячі доларів на місяць (цим насамперед спокушають наших найсильніших виконавців), ми поки що не можемо. Але час іде, і, сподіваюся, що неодмінно міцніше станемо на ноги. Президент нашого клубу Сергій Старицький веде переговори з кількома компаніями, які бажають допомогти «Соколові». Якщо буде прийнято нормальний закон про рекламу, то наш добробут може зрости разюче. І тоді не емігруватимуть українські хлопці до зарубіжних команд. Окремо скажу про міськпрофраду (голова Микола Верес) і міське профспілкове спортивне товариство «Україна» (голова Євген Бобовик), які нас дуже підтримують, взявши на себе фінансування нашої школи.

—А які втрати і надбання «Сокола»?

—Воротаря Карпенка викликали до тренувального табору клубу НХЛ «Анехайм», Овчинников збирається до Німеччини, Гаркуша — до Нижнього Новгорода, Підгурський та Кирик — до Тюмені, Ніколаєв поїхав до Нижньокамська, туди ж збирається і Степанищев. Повернулися до «Сокола» з казанського «Ак Барса» Полковников та Бобровников. Можливо, що в нашому складі з'являться досвідчені нападаючі — Ботвинко та Василенко, які пограли за кордоном. Приємно, що продовжить виступати за клуб наш славний ветеран Юрій Шундров. Є поповнення з вихованців клубної ДЮСШ 1977-1979 років народження. Їх — 25 чоловік, і всі вони, до речі, отримують стипендії від спорткомітету. Це дуже істотна матеріальна допомога і водночас гарантія, що ці здібні юнаки не поїдуть шукати десь кращої долі.

—Які ще змагання, окрім названих, в календарі «Сокола»?

—З 18 по 24 серпня в Києві відбудеться міжнародний турнір на честь річниці незалежності України. Ми запросили московський «Спартак» і челябінський «Трактор», збірні Польщі та Білорусі. Змагатимемося й у Кубку чемпіонів, чвертьфінал якого відбудеться в польському місті Новий Тарг. Учасники: місцевий клуб, «Сокіл», «Енергія» (Литва) і команда з Ізраїлю. Два найсильніші продовжать виступи на наступному етапі. Маємо перспективи на поїздку до США, де плануємо зустрітися з університетськими командами та фармклубами. Ось так коротенько про наші плани...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Футбол. Кубок УЄФА-Інтертото. «Базель» (Швейцарія) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 2:2. 1:0 Цуффі, 12, 1:1 Осташов, 22, 1:2 П'ятенко, 56, 2:2 Якін, 80. «Атака-Аура» (Білорусь, Мінськ) — «Ротор» (Росія, Волгоград). 0:4.

Чи є кордони Києва?

Глобалізація довела нашу столицю до великих шкод

По-перше, скажемо про поширення території Києва на низькі за рельєфом хліборобські поля. Традиційно територіями для забудови сіл і міст є мальовничі, але непридатні для землеробства круті схили, кручі, тераси берегів річок, ярів, балок, улоговин. І таких територій поки що на правому березі Дніпра вистачає.

Мабуть, пора нам усвідомити, що земля — скарбниця і її треба цінувати й найбільш доцільно використовувати для вирощення хліба, а вже потім — для забудови, пам'ятаючи, що місто чи селище треба будувати не завжди там, де хочеться, а лише там, де можна.

Упевнений, що настав час вийти із цього становища і вголос заявити: «Кінець глобалізації Києва!». Всіх бажаючих в ньому не поселиш. А масштабну масову забудову слід припинити, обмежившись обсягами, що відповідають природному приросту його корінного населення. А на далі у подібних за рельєфом до київського мальовничих Ржищеві та Каневі формувати супутники столиці.

Перекоси в містобудуванні виразно помітні і в обласних центрах. Архітектуру України необхідно докорінно відроджувати, тому нині пріоритетною в роботі Української академії архітектури стає робота над розвитком національної архітектурної мистецької і технічної культури.

Занепад нашої архітектури — це наслідок відсутності компетентного керівництва в цій галузі.

Держбуд, а пізніше — утворене з нього Міністерство будівництва і архітектури займалися в основному керівництвом. І галузь довели до ручки — вкрай спрощеної будівельної структури, втрати художніх архітектурних форм — тощо.

Уряд України усвідомив античну мудрість: хто — архі(старший), а хто—тектор — (будівельник), і переставив коня, який стояв за возом, наперед його. На початку 1994 року Мінбудархітектури було реорганізовано в Державний комітет (але чому комітет, а не міністерство?) містобудування і архітектури.

Та за цей час його вплив на архітектуру України непомітний. То Москва спрямовувала її в бік «інтернаціоналізації», то тепер «ринковики» спрямували її в бік сучасного модерну.

Наприклад, капітальну історичну забудову Бессарабки, як і раніше, продовжує безтактно топтати іноземна фірма «Макулан».

А торгові приміщення центру перебудовуються іншими фірмами на свій смак і потребі. І як архітектура, так і вивіски — все іноземне, і не знаєш по місту якої країни йдеш — Ефіопії чи Португалії?

Чиновники Управління головного архітектора столиці, певно, думають, що це краще за «хрущовизовану» архітектуру. Може, і так, але не краще за справжні національні традиції в архітектурі.

Мабуть, пора Держкоммісцкбударху за допомогою Академії архітектури кинути рятівний круг архітектурі і захистити її від чиновного антиукраїнства.

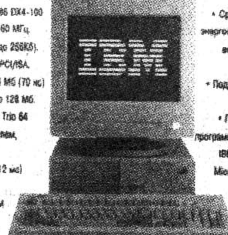
Степан КОВАЛЕНКО,
академік.

Мне нужен надежный персональный компьютер с большими возможностями и по доступной цене.

Решение от IBM

Великолепное соотношение цены и производительности

Серия PC 300

- Процессоры от 486 DX4-100 до Pentium Pro -160 МГц.
- 128Кб L2 cache (до 256Кб).
- Системная шина PCI/ISA.
- Объем памяти - 8 Мб (70 нс) наращиваемый до 128 Мб.
- Видеоадаптер S3 Trio 64 на PCI с ускорителем, до 2 Mb DRAM.
- Диск от 540 Мб (12 мс) до 1.2 Гб.
- SVGA монитор IBM G41, 14", 0.28.

- Средства управления энергосбережением соответствуют стандарту Energy Star.
- Поддержка стандартов Plug&Play и DMI.
- Предустановленное программное обеспечение: IBM PC DOS 6.3/ 7.0, Microsoft Windows 3.1, пакет контроля и диагностики Easy Tools.

Если Вы хотите иметь в распоряжении новейшую технологию... но при этом по разумной цене... подумайте насчет IBM PC 300. Нужен ли Вам автономный компьютер или целая локальная сеть - PC 300 обеспечит быстродействие и набор функциональных возможностей, необходимые для любых прикладных программ. Кроме того, эти компьютеры можно легко модернизировать с помощью перепрограммируемой системы Flash BIOS. И что очень важно, серия PC 300 сконструирована с учетом наистрожайших мировых эргономических стандартов, проходит тщательное тестирование IBM и имеет 3-х летнюю гарантию. Эта система прослужит Вам долгие годы.

Бизнес-партнеры IBM: ■ Киев, ***EuroNet***, (044) 294 9461 ■ Киев, ***Эй-Эн-Ти***, (044) 276 0195 ■ Киев, ***AMS***, (044) 441 6710 ■ Киев, ***INCH***, (044) 417 7294 ■ Днепропетровск, ***Днепро-Техноцентр***, (0562) 42 2634 ■ Львов, ***Senta Service***, (0322) 72 9934 ■ Львов, ***Информационные Системы***, (0322) 72 8663 ■ Харьков, ***АРГУС***, (0572) 90 0078 ■ Сумы, ***Навигатор***, (0542) 36 2361 ■ Одесса, ***StatusPro***, (0482) 28 3520 ■ Черкассы, ***Universal Company***, (0472) 62 1250 ■ Херсон, ***ACM***, (05522) 48 215

Официальный дистрибьютор IBM в Украине.
Тел.: (044) 219 49 43 /44 /45
Факс: 484 2987

MTI
THE GLOBAL QUALITY COMPANY

ВАЗ 21213 "ТАЙГА", 2129 "ТАЙГА"-"КЕДР", 2131 "ТАЙГА"-"КОНСУЛ", 21043, 21053, 2106, 21061, 2107, 21074, 21083, 21093, 21099
ВОЗМОЖНА ПОСТАВКА АВТОМОБИЛЕЙ ЦВЕТА "МЕТАЛЛИК".

МЫ ВСЕ-ТАКИ РЕШИЛИ ОСТАВИТЬ ДЛЯ ВАС ОДНУ ПРОБЛЕМУ..... ПРОБЛЕМУ ВЫБОРА.

УАЗ 3303, 3303-18, 31512 КОМАНДИРСКИЙ, 31512-27, 31514 ЛЮКС, 3962 САНИТАРНЫЙ, 2206 ПАССАЖИРСКИЙ, 3741 ПРОМТОВАРНЫЙ, 3909 ФЕРМЕР

...а также ГАЗ, ИЖ, ЗАЗ, АЗЛК, RAF, VOLVO, LAND ROVER, RANGE ROVER

АВТОИНВЕСТСТРОЙ
Головной офис: Украина,310057, г.Харьков, ул.Рымарская,22, 1 этаж
Тел.\факс (0572)149-140, 432-827, тел. (0572)381-655, 476-894
По вопросам бартера обращаться по тел.(0572) 140-014
Филиал: Украина,281900, Хмельницкая обл., г.Каменец-Подольский, ул.Леси Украинки 32, к.47
Тел.\факс (03849)3-41-96, тел.(03849) 3-34-22

Макіївський труболиварний завод

Труби чавунні

напірні діаметром 65—400 мм, каналізаційні діаметром 50, 100, 150 мм та понад 50 типів фасонних з'єднувальних частин до них, тіла помольні чавунні, литво чавунне за замовленням.

Подзвоніть до нас сьогодні!!!

Макіївка Донецької обл.:
тел.: (06232) 9-53-68, 9-53-20, 9-53-12;
факси: (06232) 9-52-23, 9-55-59,
У Києві: (044) 294-60-52, 558-98-55,
Львові: (0322) 42-46-80,
Одесі: (0482) 32-81-92,
Запоріжжі: (0612) 32-08-61,
Луганську: (0642) 55-18-70,
Вінниці: (0432) 26-16-87,
Харкові: (0572) 12-65-05,
Москві: (095) 978-27-85,
Мінську: (0172) 27-06-94.

РЕАЛІЗУЄМО
мінтай, оселедці, скумбрію,
свіжоморожені, солоні, копчені, рибні консерви та інші рибопродукти.
Тел. (044) 416-52-65, 212-85-68, 229-31-41
Факс 229-47-66

«Укрхімресурс»

- Дизель-электрогенераторы от 4 до 500 кВ
- Кран-балки г/п 1-10 т. Электротельфера
- Станки деревообрабатывающие разные
- Пилорамы, подвески пил, пилы рамные, дисковые, ленточные, ножи фуговальные
- Судок алюминиевый пищевой

Тел/факс 552-10-89, тел. 551-15-64.

Відкрите акціонерне товариство «Києво-Святошинська аптека ном. 5» пропонує в оренду підвальне приміщення площею 400 м² з усіма комунікаціями та приміщення під офіс площею до 40 м². Адреса: Боярка Київської області, тел. факс 8 (298) 42-283, тел. 8 (298) 43-983.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000 г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 315-6 о признании банкротом колхоза им. XIX партсъезда.

Юридический адрес: 334075, Автономная Республика Крым, Красногвардейский район, с. Ленинское, р/счет № 000400005 в Октябрьском отделении АК АПБ «Украина», пос. Октябрьское Красногвардейского района, МФО 324151.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

У номер

● *Фастів*

Є свая — буде й світло у вікні

Минулої суботи у Фастові Київської області почали зводити 143-квартирний будинок житлово-будівельного кооперативу «Дзвони Чорнобиля». Згодом там мешкатимуть ліквідатори аварії на ЧАЕС першої та другої категорії, переселенці із зон забруднення та учасники війни в Афганістані, які перебувають на квартобліку при міськвиконкомі та на підприємствах міста.

На урочисте відкриття об'єкта було запрошено урядовців, народних депутатів, представників державних відомств та організацій і, звичайно ж, майбутніх мешканців будинку. Серед гостей були мер Фастова В.Тимофієв, народні депутати України І.Кірімов та В.Шевченко, заступник начальника Білоцерківського ДБК Б.Різничок, голова «Фастівреалбудінвесту» М.Магомедов.

У промовах на будівельному майданчику зазначалося, що спорудження такого будинку для міста не випадкове. Адже 194 фастівці брали участь у ліквідації наслідків аварії, 89 з них стали інвалідами І та II груп. Багато хто з цих людей потребує квартири.

Після виступів, невеличкого концерту самодіяльних артистів, перерізання стрічки та освячення місця будови всі присутні стали свідками забивання першої палі, що символізувала початок доброї справи.

● *Дніпропетровськ*

Ветерани вимагають суду

Тут створено Союз ветеранів незалежної України, повідомляє агентство «Рух-прес». Організація ставить за мету соціальний захист громадян похилого віку, розвиток контактів з іншими ветеранськими організаціями України. Союз ветеранів незалежної України має намір також домогтися проведення міжнародного суду над КПРС-КПУ «за організацію геноциду проти українського народу в 1921—1922, 1932—1933 і 1947 роках».

● *Херсон*

З Каховки на «Каховку»

Уперше у Каховці відбулися урочисті проводи групи юнаків на службу до Військово-Морських сил України. Служитимуть вони на ракетному катері «Каховка».

Представники влади, побувавши на кораблі, уклали відповідну угоду про шефську допомогу хліборобів. Уже зібрано товарів і продовольчих продуктів для моряків на сотні мільйонів карбованців.

Виставки

Який він, «Хліб-96»?

УКРАЇНА здавна вважалася державою хлібною. Кілька десятків вітчизняних підприємств, які займаються і випіканням хліба і виробництвом устаткування для галузі, зібралися під дахом одного з павільйонів Національного виставкового центру, щоб ще раз засвідчити: є ще порох у порохівницях, пшениця — в засіках, а борошно — в коморах.

Загалом, якщо брати до уваги і закордонних умільців, що виготовляють «духмяний зі скоринкою», презентувати свою продукцію на виставці-ярмарку «Хліб-96» до Києва з'їхалися представники більш як 50 виробництв.

Особливу увагу привертало устаткування, що забезпечує виробничий процес на всіх етапах: від обробки та збереження зерна, помелу борошна до виготовлення готової продукції — хлібобулочних та макаронних виробів.

А оцінюють потенційні покупці можливості сучасної техніки, розрахованої не лише для великих підприємств, а й для малої приватної хлібопекарні, просто — покуштувавши духмяної випічки.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Жнива

Хто не посіє — не збиратиме

(Початок на 1-й стор.).

А тим часом у Покровському районі Дніпропетровської області колективне сільгосппідприємство «Дружба» щодня закладає не менш як двісті тонн сінажу. Покровці поклали за мету надбати цього року понад 20 тисяч тонн сіна, в тому числі з природних пасовищ, і майже 26 тисяч тонн сінажу. А це більше, ніж будь-коли в попередні роки.

Однак проблематичною стала доля врожаю ранніх зернових на Кіровоградщині. Якщо у квітні фахівці прогнозували збір ячменю 20-25 центнерів на круг, а пшениці навіть на 10-15 більше, то спека ці прогнози звела нанівець. А тут ще й інша біда: у Новоукраїнському районі з'явилася сарана, яка, змагаючись у спритності з колорадським жуком, доїдає картоплю. До речі, останній її наліт на територію області було зафіксовано у 1780 році.

Безгосподарність

Гірше нікуди

Так оцінюють використання поливних земель на Херсонщині

Мал. Геннадія ЄВТУХОВА.

І З ДВОХ мільйонів гектарів зрошуваних земель України 475 тисяч, або п'ята частина, припадає на Херсонську область. Незважаючи на постійні розмови про загрозу посівам культур від посухи, херсонці зрошення занедбали. З цим фактом зіткнувся новий керівник області Юрій КАРАСИК.

Дивна річ: прямуючи второваним шляхом, керівники області дбали про проведення семінарів, на яких нинішньої зими та навесні обговорювалася стратегія і тактика одержання високих урожаїв. З усіх куточків області з'їджалися в райони господарники, представники влади, начальники різних служб — тільки бензину спалено автомашинами тонни! Але, як свідчить практика, турбота про ефективне використання землі поливної теж нерідко закінчується лише розмовами. Поговорили, насварили пальчиком — і роз'їхалися. Селекторна нарада, проведена недавно, показала, наскільки млявий нині стиль керівництва агропромисловим комплексом. Колишній голова адміністрації В.Жолобов продемонстрував далеко не космічні швидкості у перебудові економіки, поверхово втручався у виробничі справи, а його команда ревно «підспівувала» малокомпетентному поводиреві.

Бідкалися: дощів немає, треба поливати посіви. І що ж? Із наявних 6332 дощувальних машин у середині червня працювало всього 1300, причому вночі 600—800. Залишилися незасіяними понад 20 000 зрошуваних гектарів у тих районах, які до цього часу вважалися чомусь благополучними. В усякому разі з боку обласних керівників до голів райадміністрацій особливих зауважень не було.

Тепер сумно констатують: зрошувані гектари Херсонщини перетворилися на богарні. Виникає запитання: чому про елементарні речі згадали лише тоді, коли прислали з Києва нового керівника?

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Проблема

Малих — ще мало, великих — уже забагато

ТОРІК у КСП «1 Травня» Сумського району з'явився цех з виробництва твердого сиру. Встановили тут сучасне імпортне обладнання, опанували голландську технологію і почали випускати фірмовий товар, який і назвали «Першотравневий».

Ця продукція за смаком і за ціною — поза конкуренцією у сумських магазинах. Дещицю вивозять за межі області, зокрема у Харків, Київ, Сіверськодонецьк. Нещодавно господарство придбало ще один такий комплект устаткування і нині виробляє щодня тонну сиру.

В усіх районах є такі приклади організації переробки сільськогосподарської продукції. Проте вони, як свідчить статистика, ще не роблять погоди на продовольчому ринку області. На майже півтисячі КСП припадає лише 13 власних підприємств з переробки молока, 20 — м'яса, 5 — овочів. Зважаючи на фінансову скруту переважної більшості вчорашніх колгоспників, малоймовірно, щоб мала переробка, принаймні у найближчі роки, набула масштабів. Майже не спостерігається ділової активності у цій галузі і приватного капіталу.

Одне слово, традиційні монополісти — донедавна державні комбінати, фабрики та заводи — «правлять бал» і сьогодні. Але це вже не дає їм, як було колись, гарантованого безпроблемного забезпечення сировиною і стабільної роботи. Загалом потужності спеціалізованих підприємств переробної галузі використовуються сьогодні ледве на половину. Зважте, що за останні роки істотно знизилася продуктивність полів і ферм. З другого боку, часи планово-примусових зв'язків між виробництвом і переробкою відійшли у минуле, аграрники нині можуть вибирати, як краще, вигідніше розпорядитися своїм товаром: віддати у своєму районі чи вивезти в інший або навіть за межі області. Варіанти рішення диктуються, передусім, економічними інтересами, тому такі цукрозаводи, як Півненківський або Великожовтневий, де мають найбільший вихід цукру з сировини, в сезон працюють з максимальним завантаженням. Водночас ряд інших підприємств ледь животіє на «голодному пайку», а деяким реально загрожує перспектива закриття.

— Так, доведеться вдатися до непопулярних заходів, — казав начальник облсільгоспуправління Олександр Царенко. — Адже є у нас заводи, які самі себе утримувати не спроможні. Тож орієнтуємося на технічне переоснащення кращих підприємств, про що уклали угоди з зарубіжними партнерами. Заковика, як завжди, у грошах — потрібні великі трильйони. Але тут ми хоча б знаємо, що і як маємо робити. А як бути, наприклад, з переробкою конопель і льону? Розвивати цей напрям, вважаю, належить на рівні державної політики, оскільки мова йде про певну альтернативу імпортній бавовні, сировину для вітчизняної легкої промисловості. У сусідній Росії, до речі, цій галузі створили режим найбільшого сприяння, у тому числі через пільгове кредитування. В Україні поки що таких підходів не видно. І хоча ми маємо власну регіональну програму «Льон і коноплі», в рамках якої намагаємося утримати спеціалізовані заводи і господарства, хоча б на рівні виживання, самотужки проблему не розв'язати.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◆ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
◆ Рукописи не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 344041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311115.